

També podria adoptar-se com a recurs extraordinari per a arbitrar cabals, l'establiment de periòdics sorteigs d'objectes útils a tots, tals com mobiliaris per a despatx i sala d'espera, cadires de reconeixement, taules i útils per a curacions, llibres, instruments, aparells, etc., etc., podent-se afirmar a priori, sens necessitat d'ésser savi ni profeta, per estar adverat per l'experiència, que s'obtidrien moltes i bones ganàncies escollint amb encert els lots sortejables i limitant el guany al més just.

I és tan cert l'aforisme, que una mirada retrospectiva a remots temps recorda les ganàncies obtingudes per l'Ajuntament, Casa de Caritat i Hospital de la Santa Creu amb les rifes de diners anomenades Empedrats, Caritat i Hospital, avui desaparegudes no per poc renumeradores, sinó, segons crec, per manament exprés del Govern Espanyol patrocinador de la «Lotería Nacional». I prova la reproductivitat del negoci no sols l'interès del Govern a monopolitzar aquest mitjà de renda introduint en ell contínues modificacions amb vistes sempre a l'augment de ganàncies, si que també la desmesurada afició, d'innumerables Corporacions, Entitats i fins particulars, a organitzar rifes de diners, cases, mobles i altres objectes que essent un incentiu per al públic, els hi procurés ingressos.

Convé doncs a la *Mutual* aprofitar aquest innocu mitjà que pertany a la classe dels confessables i morals per estar dins els bons costums i sancionat per la pràctica i l'ús, perquè encara que integri el grup dels jocs d'atzar tan anatematitzats per alguns, no pot comparar-se amb ells, destinant sos beneficis a un honrós acte de caritat, i podent-se reglamentar, amb garanties que impossibilitin el frau en absolut; amb la creació de diferents premis que augmentin les probabilitats de ganància dels jugadors; amb la limitació al més just de les ganàncies del banquer, i amb l'adopció d'objectes per a premis excloent en absolut tota mena de diners.

Ja sé que les rifes, ja que no les rifades, estan prohibides pel Govern Espanyol i sols es toleren les petites de pollastres i llamineries que donen vida en cada barri a quatre lisiats i indigents, però entenc que això no és obstacle insuperable ja que no essent nosaltres de pitjors condicions que els restants mortals, fàcilment aconseguiríem ço en diverses ocasions obtingut, entre altres Corporacions, per nostre Ajuntament, Ampar de Sta. Llúcia, etc., etc., o sigui la corresponent autorització d'aquest mitjà de renda que, lluny d'entaular cap competència podria esdevenir font d'ingressos per a la Nació.

No és possible precisar les ganàncies a obtenir d'aquesta loteria, puix elles depenen de la freqüència dels sorteigs, de la quantia dels premis i nombre de bitllets, però devem fer observar com a pauta, que el Govern considera lícita la ganància bruta del 30'84 per cent que, sens descomptar gastos, amb l'albur d'una insuficient venda de bitllets, és la que li reporta la «Lotería Nacional» que en benefici de la Nació explota.

FRANCESC POUDEVIDA

Bases per a establir un còdi professional de Deontologia Mèdica

PREFACI

El títol de metge àdhuc essent el mitjà que serveix per a guanyar-nos la vida, ens obliga al compliment de certs DEURES envers la societat, consagrants-nos en justa compensació alguns DRETS, que d'ella podem i devem exigir per a ésser considerats i respectats en l'exercici de tan noble professió. Heu's aquí la necessitat de la DEONTOLOGIA (ço que cal fer) i de la DICEOLOGIA (ço que és just) per a llur implantació entre la classe mèdica.

Encara que ens sigui dolorós el confessar-ho, hem de reconèixer que en la nostra actuació professional i en les relacions entre els companys, moltes vegades inconscientment o conscientment, hom manca a les més elementals regles de cortesia i companyonia.

L'espectacle donat per alguns mals companys, per sort en molt poc nombre, és de lo més vergonyós i denigrant que pot concebir-se; l'enveja, l'odi, la enemistat personal i altres passions, els emmetzinen l'ànima i els fa acudir a les més odioses calúmnies per a difamar a digníssims companys o fent ús sense cap mena d'escrúpul, de mitjans il·legals o maneigs inconfessables per a propocionar-se un grapat de pesseles a canvi de llur honor i dignitat que la empastifen i arrosseguen pel llof del mercantilisme sens tenir en compte que l'exercici de la medicina, per a nosaltres ha d'ésser un veritable sacerdoci on, més que uns irrisoris honoraris, hem d'anar a cercar la satisfacció del deure complert i l'agraïment del proïsme, sens deixar perxò ni un moment, d'exigir el més sagrat respecte als nostres drets.

«Si volem que siguin respectats els nostres drets, hem de complir amb els nostres deures», aquest és el principi fonamental per a l'organització de les nostres col·lectivitats i son incompliment ha de portar-nos forçosament al fracàs i al descrèdit.

Hem d'establir un còdi professional i així acabarem d'una vegada amb totes les immoralitats i els atropells de què som víctimes

CAPITOL PRIMER

Qualitats indispensables

Article 1.er Per a l'exercici de la professió mèdica, caldrà tenir cura especial en la llimpiesa del cos i decència dels vestits, car l'assistència constant dels malalts requereix la més escrupolosa higiene corporal perquè la brutícia favoreix el transport de gèrmens patògens i pot ésser la causa de seriosos fracassos o greus complicacions, principalment en la Cirurgia i Obstetrícia.

Art. 2.^{on} El metge ha d'ésser pulcre i delicat en tots els seus modals, fer agradosa la seva presència i guardar en tot moment una exquisida correcció, res-